

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců Mgr. Michala Bobka a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 8. 2022, č. j. 10 A 114/2021 - 41,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené k advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti stanovené usnesením ze dne 18. 10. 2022, č. j. 3 As 260/2022 - 9, **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši **5.000 Kč**. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud obdržel dne 6. 10. 2022, napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v záhlaví uvedený rozsudek Městského soudu v Praze. Tímto rozsudkem městský soud zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 8. 2021, č. j. 10.01-000411/21-002, kterým neurčila žalobkyni advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii.

[2] Jelikož podaná kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti (stěžovatelka nebyla zastoupena advokátem, resp. neprokázala, že má sama vysokoškolské právnické vzdělání), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku výrokem č. II. usnesení ze dne 18. 10. 2022, č. j. 3 As 260/2022 - 9, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení daného usnesení předložila doklady prokazující splnění podmínky stanovené § 105 odst. 2

soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 24. 10. 2022, kdy nabylo právní moci. Stěžovatelka byla v usnesení poučena, že pokud požadované náležitosti kasační stížnosti nedoplní, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[3] Nejvyšší správní soud obdržel dne 28. 11. 2022 (podáno k poštovní přepravě dne 24. 11. 2022) přípis stěžovatelky, v němž soud požádala o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Důvodem bylo, že jí oslovení advokáti měli poskytnutí právní služby odmítnout, a proto se obrátila na Českou advokátní komoru s žádostí o určení advokáta.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty a rozhodl se jí nevyhovět (výrok I).

[5] Podle § 40 odst. 5 zákona s. ř. s., věty třetí, může předseda senátu prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem (za obdobných podmínek, za jakých se promíjí zmeškání lhůty, tj. z vážných omluvitelných důvodů).

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka neuvedla žádné skutečnosti, které by bylo možné považovat za vážné omluvitelné důvody. Stěžovatelce byl poskytnut dostatečný časový prostor k tomu, aby si obstarala advokáta, který by byl ochoten její případ převzít. Usnesením, kterým byla k předložení plné moci vyzvána, jí byla stanovena lhůta jednoho měsíce, přičemž stěžovatelka požádala o určení advokáta až poslední den stanovené lhůty, tedy 24. 11. 2022. Vzhledem k této skutečnosti proto Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatelky samostatně.

[7] Stěžovatelka navíc dostatečně aktivně nepřistupovala k odstranění vad kasační stížnosti, pokud oslovila v průběhu téměř dvou měsíců, které od podání kasační stížnosti do konce lhůty k doplnění kasační stížnosti měla, pouze dva advokáty, jak vyplývá z její žádosti o poskytnutí právní služby adresované dne 18. 11. 2022 České advokátní komoře. Stěžovatelka tak měla dostatečný čas k tomu, aby se pokusila advokáta zajistit. Je obecně známo, že počet advokátů v České republice je značný. V každém větším městě jich lze oslovit desítky (nejblíže bydlišti stěžovatelky se nachází např. statutární město Ostrava). Stěžovatelka ani netvrdila žádné mimořádné okolnosti, které by jí v hledání a nalezení právního zastoupení bránily, či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly.

[8] Soud proto nepovažoval za nutné v této situaci vyčkat rozhodnutí České advokátní komory o určení advokáta, na kterou se stěžovatelka obrátila dne 18. 11. 2022 se žádostí o právní službu pro fyzickou osobu dle § 18c zákona o advokacii. Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že Česká advokátní komora žádosti stěžovatelky uplatněné v rámci jiných řízení vedených u Nejvyššího správního soudu zamítá a advokáta jí neurčuje (viz např. řízení vedená pod sp. zn. 6 As 33/2022, 10 As 135/2022 nebo 2 As 139/2022). Konečně nelze ani přehlédnout, že předmětem řízení vedeného stěžovatelkou je přezkum rozhodnutí o neurčení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, vydaného Českou advokátní komorou. Vyčkávat za těchto okolností dalšího rozhodnutí České advokátní komory by se dříve či později mohlo proměnit v nekonečný řetězec zacyklených soudních sporů,

pokračování

kdy se předmětem řízení stává neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta.

[9] Dle § 105 odst. 2 s. ř. s. *[s]těžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[10] Podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 téhož zákona platí, že nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat, soud návrh usnesením odmítne. Jelikož stěžovatelka přes výzvu soudu nedoložila, že splňuje podmínku povinného zastoupení advokátem, resp. neprokázala, že má sama vysokoškolské právnické vzdělání, Nejvyšší správní soud nemohl v řízení pokračovat a výrokem II. tohoto usnesení kasační stížnost odmítl.

[11] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Nejvyšší správní soud zároveň rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč stěžovatelce podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Dle odst. 5 téhož ustanovení platí obdobná situace v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé. Soudní poplatek ve výši 5.000 Kč tak bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácen k rukám stěžovatelky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 30. listopadu 2022

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu